BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 253 12 ŞUBAT 1980 10 LİRA

EMEKÇİ KİTLELER DİRENİYOR

(4. sayfada)

Kitlesel direnişler için işçi sınıfının birliği

(5. sayfada)

Güncel görev: Tariş işçileriyle dayanışma

Tariş'de 15 bini aşkın işçinin sürdürdüğü direnişin işçiler tarafından kaldırılması, gerici-faşist güçlerin planlarını altüst etti. İşçilerin üretimi yeniden başlatmalarına tahammül edilemedi!

Tariş Genel Müdürlüğü gazetelere verdiği ilanlarla, "zarar tesbiti" için tüm ünitelerin kapatıldığını ve işyerlerinin boşaltılması gerektiğini açıkladı. Hemen ardından da 3 bini aşkın işçinin işine son verildi. Yaklaşık 11 bin işçinin işine son verilmesi için de hazırlıklar yapılıyor.

Tariş Genel Müdürlüğü'nün bu yasadışı lokavt kararını tanımayan işçiler işyerlerini terketmediler. 7 Şubat günü Tariş işletmelerine polis tarafından ikinci bir büyük operasyon düzenlendi. Üzüm işletmelerinde yoğun direnişle karşılaşan polisin panzerlerle saldırıya geçmesi üzerine çıkan çatışmalarda 50 kişi yaralandı ve 600 işçi gözaltına alınarak, Atatürk Stadyumu'na götürüldü. Kahramanlar'daki pamukyağı kombinasını terkeden işçiler de kent içinde ulaşımı durdurarak, DİSK merkezine kadar yürüyüş yaptılar.

Geçtiğimiz Cuma günü İzmir'de Çiğli iplik fabrikasında ve işçilerin tekrar yerleştikleri Pamukyağı kombinasında direniş yoğun bir biçimde sürdü. Fabrika dışından halkın da katılımıyla sürdürülen direnişte polisin müdahalesi sonucu iki işçi ağır yaralandı.

Tariş'de 15 bini aşkın işçinin bir süre önce gerçekleştirdiği direniş, tekellerin MHP destekli AP hükümeti eliyle başlattıkları saldırıya karşı güçlü bir tepki oldu. Tariş direnişi aynı zamanda antifaşist, demokratik güçlerin arasında birlik eğilimini güçlendiren ve işçi hareketinin yeni biçimlerde yükselmesine yolaçan bir kıvılcım oldu. Tekelci büyük burjuvazinin Tariş işçilerini yıldırma, sindirme, harekatının nedeni bu gelişmelerdir.

Tüm ilerici, demokratik, devrimci, sosyalist güçlerin, sendikaların, kitle örgütlerinin Tariş işçileriyle dayanışması, eylem ve cephe birliğinin örülmesinde de bir köşe taşı olacaktır. Tariş işçilerinin işten atılmasının engellenmesi çetin bir mücadeleyi gerektirmektedir. Bu mücadelede tüm antifaşist güçler, görev başına!

BAŞYAZI

CEPHE BİRLİĞİ VE GÜNCEL GÖREV

Kitlelerin kendiliğinden eylemleri, giderek hızlanan ve düzeyi yükselen bir sürece girmiştir. Bu süreçte, kitle eylemlerinin devrimci yükselişinin maddi koşulları olgunlaşmaktadır. İçine giri

lerinin politik planda da ifadesi olacak bir cephe örgütlenmesinin

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu bildirisinde de belirtildiği gibi, "ülkeyi aydınlığa çıkaracak demokratik güçlerin ortak iktidarını" gerçekleştirmek için "emperyalizme ve faşizme karşı bütün güçleri tek bir demokrasi cephesinde" birleştirmek gerekmektedir. Bu birleşmenin

bunun gerekliliğinin kitlelerce kavranması oranında, gerçek bir toplumsal muhalefet oluşabilir, burjuva partileri arasında kayıkçı dövüşü biçiminde süregelen muhalefetin sis perdesi dağıtılabilir.

Antifaşist, antiemperyalist güçlerin ortak iktidar hedefi ve bu hedef için tek bir cephenin örülmesi, bir süreç sonunda gerçekleşecektir. Ne var ki, cephenin örülmesi süreci, takvim zamanıyla sınırlı olmadığı gibi, boş bir sayfaya yeni baştan çizilecek, taktik bir politika da değildir. Bu nedenle de, bugüne kadar gerek gerçekleştirilen

gerekse ortak iş ve güçbirliklerini oluşturmak için başlatılan ve hâlâ da sürdürülen platformlar, mahalleler, okullar ve işyerlerindeki biraraya gelişler v.b. girişimlerin tümü, cephenin örülmesinin önemli unsurlarıdırlar. Bu unsurları sürekli ve kalıcı konumlara kavuşturmak, daha da etkinleştirilmelerini sağlamak, aralarında bağlantı yoksa bunu gerçekleştirmek, varsa bunları sürekli bir örgütlülüğe kavuşturmak gerekmektedir.

Tek bir demokrasi cephesinin örülmesi gerekliliği

Sorunları çözerken ve bu doğrultudaki görevlerimizi yerine getirirken, aynı zamanda geçmişteki olumsuzlukları da aşmayı hedef almamız gerekmektedir.

Örneğin geçmişte yapıldığı gibi

formülasyonlarını sol içinde bir mücadele, boğuşma aracı haline düşülmemelidir.

Bilinmelidir ki,

her öneri, çözümleme ve saptama pratikte sınanarak doğrulanır. Türkiye İşçi Partisi'nin tek cephenin oluşturulması için yaptığı çağrı ve cepheye ilişkin öngördüğü işler ve görevler konusundaki formülasyon ve saptamaları, belirtilen yanlışlıkları tekrarlamamak açısından dikkatle ve titizlikle ele alınmalı ve bu çerçevede değerlendirilmelidir.

Demokrasi güçlerinin ortak bir iktidarı hedef almaları, bu hedefler için kitleleri harekete geçirmeleri, onların, bu hedeften önce de güncel hedefleri uğruna mücadeleye engel değildir. Örneğin, ortak iktidar hedefi, Demirel hükümetinin düşürülmesini güncelleştirip gerçekleştirmeyi, bunun yerine görece demokratik bir hükümetin kurulması koşullarını sağlamayı dışlamamaktadır. Ancak böyle bir hedef konulurken, bu yöndeki mücadele doğrultusunun cephe açısından esas olan hedefe bağımlı kılınması gerekir. Daha açık bir deyişle, Demirel hükümetinin düşürülmesi hedefi ve bu hedefe varmak için yürütülen kitlesel mücadele, cephe hedefine bağımlı hale getirilemezse, yeniden CHP kuyrukçuluğuna, burjuva partilerin kendi aralarındaki kayıkçı dövüşüne dönüşecektir. Öte yandan da, örneğin bugün muhalefetteki CHP ve MSP'nin kitlesel tabanlarındaki antifaşist ve antiemperyalistler bu partilerin tepesinde koşullara göre ortaya çıkabilecek uzlaşmacı grupların insiyatifine bırakılmış olacaklardır.

Bugün için, emperyalizmin ve işbirlikçisi tekelci sermayenin dayatmaları sonucu, parlamento olanakları içinde görece demokratik bir hükümetin kurulmasına imkan verilmemektedir. Tekelci sermayenin bu dayatmasını kırmak üzere de harekete geçilirken, dikkat edilmesi ve asla gözardı edilmemesi gereken nokta, sorunu örneğin CHP'yi veya MSP'yi desteklemeye indirgememektir. Sorun, demokratik toplumsal muhalefetin, her yeni gelişmenin ve bunun ortaya çıkartacağı yeni biçimlerin getireceği görece olumlulukları daha ileri noktalara götürecek gücü sürekli diri tutmak, demokratik toplumsal muhalefetin örgütlülüğünü ve burjuva partilerinden bağımsız gücünü mücadelenin temel etmeni durumunda tutmaktır. Cephenin mücadele hedefine ve karşılaşılan sorunların çözümüne böyle bakılması, cephe mücadelesini devrim sürecinin tekliği içinde yerli yerine oturtmayı mümkün kılabilir, ulaşılan her yeni hedefi, daha ileri hedeflere basamak yapmayı sağlayabilir. Aksi halde, yükselen ve giderek devrimci özellikler kazanmaya başlayan kitle eylemleri, ulaşabilme olasılığı olan hedefe varmak yerine, daha geri hedeflere takılıp kalır, burjuvazinin şu veya bu kanadının kuyruğuna takılır.

İşçi sınıfı ve geniş halk yığınlarıyla, tekelci sermaye ve uzantılarının kutuplaşmasının hızlanması, demokrasi mücadelesini kitleler açısından yaşamsal bir öneme kavuşturmuştur. Cephenin örülmesi ve ortak iktidar hedefine yönelmesi, kurtuluşun çok uzak olmadığını kitlelerin bilincine çıkartacaktır. Bu bilinç, onların ulaştıkları hedeften daha ileri hedeflere, nihai kurtuluşları olacak olan sosyalizm hedefine ulaşmalarını sağlayacak bilinci de getirecektir. Bu süreç, toplumu sosyalizme götürecek, proletaryanın ordusunu yaratacaktır.

Bugüne kadar, oluşturulan eylem birliği çalışmaları, platformlar, işyerlerine ve mahallelere yönelik ortak çalışmalar, Tariş, Tekel işyerleri vb. gibi somut eylem birlikleri ve bunların yol açtığı olumlu gelişmeler,

bu toplantı sonunda aldığı genel grev kararı; bütün bunlar cephe örgütlenmesinin olgunlaşan maddi koşullarıdır. Bu koşulları geç kalmadan değerlendirmek, her türlü dar hesaptan arınmak, mücadelenin temel doğrultusunu emperyalizme ve işbirlikçi tekelci sermayeye yöneltmek yaşamsal olduğu kadar, güncel görevdir de.

Antifaşist, antiemperyalist cephe, bugünden yarına gerçekleştirilebilecek bir hedef, bir süreç değildir. Bu sürecin uzunluk veya kısalığı, gelişmelere göre belirlenecektir. Ama hiç unutulmaması, asla gözardı edilmemesi gereken nokta, tek bir demokrasi cephesinin oluşturulup, etkinleştirilmesinin, her zaman güncel görev olduğudur.

ZEKİ KILIÇ

Uyduluk politikasında zamanlama

Demirel hükümetinin ekonomik kararları, bir yanıyla tekellerin işçi sınıfının ve tüm emekçi kitlelerin yaşam düzeyine karşı genel bir saldırısını, tekellerin devleti tam ele geçirme politikasını yansıtıyordu. Ama bu kararlar, aynı zamanda hükümetin emperyalizme tam uyduluk politikasında da yeni bir dönemin başlangıcını temsil ediyordu.

Bu saptamanın doğruluğu, geçtiğimiz hafta hızla birbirini izleyen gelişmelerle kanıtlandı. Hükümetin ekonomik önlemleri, uluslararası finansman kuruluşlarının karar merkezi IMF'yle yapılacak yeni bir anlaşmanın ön hazırlığıydı. Anlaşmanın gerçekleştirilmesi ise, kararların ertesindeki bir dizi pazarlığa bağlıydı. İşte bu pazarlığı sonuçlandırmak üzere, önlemler paketinin başlıca yaratıcısı, MESS'ten hükümete transfer olan Başbakanlık Müsteşarı Turgut Özal geçen hafta önce Bonn'a, sonra Washington'a uçtu. Özal, Türkiye'ye dönmeden önce bir kez daha Bonn'a, sonra da Paris'e uğrayacaktı.

Özal'ın IMF'yle bağlayacağı anlaşma, iç sayfalarımızda ayrıntılarıyla ele alındığı gibi, Türkiye'nin 1960'tan beri Fon'la gerçekleştirdiği bağlantıların en ağır versiyonunu içeriyordu. Hükümet adına Özal, IMF'yle varolan mevcut stand-by anlaşmasının Mart ayına kadar tamamlanmasını, bu tarihten sonra da üç yıllık bir "istikrar programı"nı içerecek Genişletilmiş Finansman Kolaylığı'na geçilmesini IMF patronlarına önerecekti.

Özal'ın bu girişimleri, yine iç sayfalarımızda ele alındığı gibi, ABD'nin Türkiye'ye ve Yunanistan'a yönelik olarak gündeme getirdiği yeni bir Truman Doktrini'nin bu kez Federal Almanya — Fransa işbölümüyle gerçekleştirilmesi projeleriyle de içiçeydi.

İşte bu noktada Dışişleri Bakanı Erkmen'in Brüksel de AET ve NATO şefleriyle gerçekleştirdiği pazarlıkların önemi ortaya çıkıyordu. Erkmen, Brüksel'deki temaslarında bir yandan AET'yle anlaşmazlıkları tatlıya bağlamış ve Türkiye'nin 1980 sonunda tam üyelik için Topluluğa başvuracağını açıklamıştı. Diğer yandan da Ege'de "Rogers Planı" adıyla anılan Amerikan - NATO tezgabının onaylanması yönünde hükümetin kararını Luns'a bildirmişti. Erkmen'in bu güvenceleri pazarlık konusu yapılırken, Ankara'da da Genelkurmay'da bir dizi Amerikan hava generaliyle görüşmeler yapılıyordu. Bu görüşmelerin konusunu da herbalde Ege'nin tümüyle ABD denetimine bırakılmasını öngören plan oluşturuyordu.

Bu gelişmeler, hükümetin emperyalizme kesin uyduluk politikasının uygulamasında bir zamanlamanın pratiğe geçirildiğini gösteriyordu. Ankara'nın politika kulislerinde kulaktan kulağa dolaşan "Batı Demirel'e destek verecek mi?" sorusunun yanıtı, Brüksel - Washington ekseninde gerçekleştirilen pazarlıklar içinde üretilmeye çalışılıyordu. Ecevit hükümetinin, tekellerle uzlaşmaya yatkın bütün ince politikalarına rağmen, iki büyük zam paketini yürürlüğe koyduktan sonra da beklediği kredi desteğini bulamamasına karşılık, MHP destekli AP hükümetinin emperyalizme verilen kesin ödünlerle ödüllendirilmeye hak kazanacağı besabı, gerici basının sayfalarında artık düpedüz açığa vuruluyordu.

gündemin başında

Ekmek kavgası

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun son açıklamasında da belirtildiği gibi, kitleleri açlıktan kırılmaya mahkum eden "tedbirler paketi" ile AP iktidarı, toplumun tüm olanaklarını emperyalizme ve tekellere peşkeş çekmiştir.

Toplumun tüm olanaklarının tekelci sermayeve ve emperyalizme ikram edilmiş olmasına tepki de toplumun son derece geniş bir kesiminden gelmektedir. Kitlesel eylemler, kendiliğinden ortaya çıkan direnişler, karşı çıkışlar, geniş işçi ve emekçi yığınların bu ekonomik cendereye ve onunla atbaşı giden faşist terör ve baskıya sessizce boyun eğmeyi reddettiklerini göstermektedir.

İlerici sendikal hareketin birliğinin sağlanması yolunda küçümsenemeyecek bir adım atmış olan DİSK'in yaptığı genel grev çağrısı geniş kesimlerde yankı bulmuştur. DİSK'in Türk-İş'e yöneltliği eylem birliği çağrısı ise Türk-İş'e bağlı bazı sendikalarca benimsenmiştir. Bunda, bu sendikaların tabanlarının bugüne kadar ve bugün, demokrasi güçlerinin eylem birliğinden yana bir tutum içinde olmalarının büyük rolü vardır.

Bugüne kadar görece sessiz kalmış olan kesimlerin de daha hareketli oldukları, demokratik toplumsal muhalefetin saflarında daha etkin bir biçimde yer almaya başladıkları görülmektedir. Tarım işçilerinin yer yer ortaya çıkan direnişlerinin yanısıra, yaygın köylü eylemlerinin de uç verdiği ortaya çıkmaktadır.

Terziler, şoförler, bakkallar, küçük imalatçılar vb. tekelci sermayenin baskı ve sömürüsüne karşı seslerini yükseltmektedirler. Henüz hedeflerini açıkça bilince çıkartmadıkları anlaşılan bu kesimlerin giderek artan bir biçimde örgütlenme gereksinimi içinde oldukları ortaya çıkmaktadır. İşçi sınıfının kararlı mücadelesi bu kesimleri de etkilemekte, yayınlanan bildirilerde "işçiler gibi örgütlü olma" isteği dile getirilmektedir.

Fabrikalardaki direnişler ile gelişen, TARİŞ'te, İzmir mitinginde daha büyük boyutlara ulaşan eylemler, başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelerin direnme azim ve yeteneğini gösterdiği kadar, ortak mücadeleye hazır olduklarını da kanıtlamaktadır. Ekonomik ve demokratik haklar için değişik görüş ve inançtan emekçiler biraraya gelmekte, omuz omuza mücadele etmektedirler. Öte yandan her or k eylem kitlelerin mücadele yeteneğine ve coşkusuna ivme kazandırmakta, daha geniş boyutlu eylem birliklerinin koşullarını da olgunlaştırmaktadır.

Birbirini iz

si"ne karşı tepkiler ile daha ileri boyutlara ulaşan eylemler bir başka gerçeği daha ortaya çıkartmıştır. Kitlelerin günlük sorunları için, ekmek kavgası için verilen mücadele, demokratik güçlerin eylem birliğinin, demokrasi cephesinin temel bir gündem maddesidir. Bir kez daha görülmüştür ki, soyut propagandanın yerini yaşamsal günlük çıkarları gözeten bir eylem birliğine terketmesiyle birlikte, daha güçlü, daha kitlesel eylemleri örgütlemek mümkün olabilmektedir.

Geniş emekçi kesimlerden yükselen tepki aynı zamanda görevlerimizi de tanımlamaktadır. Görev, bu tepkileri örgütlemek, eylem birliğini yükseltmek ve gün geçirmeksizin bağımsızlık ve demokrasi cephesini örmeye girişmektir.

• neşet kocabıyıkoğlu

TİP MYK

Tek bir demokrasi cephesi

Önceki hafta içinde toplanan Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun çalışmaları sonunda kamuoyuna bir bildiri yayınlanarak, emperyalizme ve faşizmekarşı olan tüm güçler tek bir demokrasi cephesindebirleşmeyeçağrıldı. Bildiride, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin faşizme giden yolu tıkayarak, ülkeyi aydınlığa çıkaracak demokratik güçlerin ortak iktidarını kurabileceği de belirtildi.

TİP MYK bildirisinde şöyle dendi:

"Emperyalizmin ve tekelci sermayenin iktidarı işçi sınıfına, memurlara, esnaf ve zanaatkârlara, yoksul ve or köylülere, tüm çalışanlara savaş ilan etti.

"MHP ve MSP destekli AP iktidarı, devletin ve toplumun bütün olanaklarını emperyalizme ve tekellere peşkeş çekmek için bütün gücüyle topyekün bir saldırıya geçti. Hükümetin izlediği politikanın bir yanı faşizm, diğer yanı ise ekonominin tümüyle emperyalizm ve tekeller yararına yeniden düzenlenmesidir.

"Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu bunalım kapitalist sistemin bunalımıdır. Bugüne kadar iktidarı elinde tutan burjuvazi yarattığı bunalımdan kendisini kurtarabilmek için emperyalizme bağımlılığı ve sömürüyü arttırmak istiyor.

"İktidarın planı açıkça gözler önündedir. Bu planın esası işçi sınıfını, yoksul köylüleri ve bütün emekçileri, onlarla birlikte küçük ve orta işletmeleri ezerek, tekelci büyük sermayenin kârlarını artırmaktır.

"Meclislerden birbiri ardına geçirilen anti-demokratik yasalar, kapatılan demokratik örgütler, tutuklanan sosyalistler ve demokratlar, kitleler üzerinde yoğunlaşan baskı ve terör, bu planı gerçekleştirmek içindir. TÖB-DER, TÜTED ve sendika yöneticilerinin tutuklanmasıyla tırmanan baskı ve terör,ilerici halkın oturduğu semtlerin, ilçelerin topluca aranması ve binlerce yurttaşın gözaltına alınması boyutlarına ulaştırıldı.

"İktidar zamlarla, ekonomik tedbir adı altında yaptığı saldırılarla bunalımın yükünü emekçilerin sırtına yüklemeye çalışıyor. Demirel bunları yaparken de çaresizlikten bahsediyor. Türkiye çaresiz değildir. Çaresiz olan Demirel'dir, burjuva iktidarlarıdır. Türkiye emperyalizmin ve tekellerin dayattığı programlara mahkum değildir. İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri tekellerin kanlı diktatörlüğüne, faşizme giden bu yolu tıkayabilir. Ülkeyi aydınlığa çıkaracak demokratik güçlerin ortak iktidarını kurabilir.

"Demokratik hak ve özgürlüklere yönelen saldırıyı püskürtmek, anti-demokratik yasaları kaldırmak, demokratik hak ve özgürlükleri geliştirmek için kitlesel bir mücadeleyi örgütlemek, Türkiye İşçi Partisi'nin hazırladığı "DEMOKRATİKLEŞME İÇİN PLAN" hedeflerini gerçekleştirmek, bunalımdan çıkmayı sağlayacak ve daha ileri ve kalıcı çözümlerin yollarını açacaktır.

"Türkiye İşçi Partisi, emperyalizme ve faşizme karşı bütün güçleri tek bir demokrasi cephesinde birleşmeye çağırıyor."

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ TOPLANTISI SIKIYÖNETİM TARAFINDAN YASAKLANDI

Türkiye İşçi Partisi tarafından Ankara'da 9 Şubat Cumartesi akşamı için düzenlenen "Gençlik Sorunları" konulu toplantı, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından yasaklandı.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın aynı gün bildirilen kararıyla yasaklanan "Gençlik Sorunları" toplantısında Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın bir konuşma yapacağı açıklanmıştı. TİP tarafından düzenlenen toplantıya ayrıca Ruhi Su, Timur Selçuk, Melika Demirağ ve Yeni Türkü gibi sanatçı ve toplulukların da konuk olarak katılacağı bildirilmişti:

Bilindiği gibi Türkiye İşçi Partisi tarafından yine "Gençlik Sorunları" konusuyla düzenlenen bir toplantı, bir süre önce İstanbul'da geniş bir katılımla yapılmış ve bu toplantıda da tanınmış sanatçılarla, gençlik temsilcileri bulunmuştu.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın yasaklama kararı üzerine TİP Merkez Basın Bürosu'ndan yapılan açıklamada, kararın doğrudan doğruya siyasi partilerin faaliyetlerini engelleme özelliği taşıdığı ve sıkıyönetim mercilerinin de yetkisi dışında olduğu belirtildi.

Demirel hükümetinin "ekonomik önlemler" paketinin açıklanmasından sonra, CHP yönetiminin AP ile işbirliği politikası yeni bir çıkmaza saplandı. Hükümetin kararları, CHP Genel Başkanı'nı önceki hafta görünüşte "sert" bir çıkışa zorlarken, gerçekte CHP yönetiminin tutunacak tek dal olarak sarıldığı "CHP-AP işbirliği" politikasına ağır bir darbe indirdi. Buna rağmen Ecevit, CHP Genel Yönetim Kurulu'nun "muhalefet stratejisi"nin değişmeyeceğini gazetecilere açıklamak zorunda kaldı.

CHP'nin muhalefet stratejisi, Demirel hükümetinin kuruluşundan bir süre sonra kamuoyuna duyurulmuştu. Bu stratejinin özü, pratikte, Demirel hükümetinin düşürülmesine yol açacak çıkışlardan uzak durmaya, özellikle kitle eylemlerini önlemeye dayanıyordu. Bu politika, DİSK sendikalarının yönetim kurullarının Ören'deki toplantısından sonra CHP Genel Sekreteri'nin ağzından bir kez daha doğrulandı.

CHP sağ yönetiminin faşist tırmanışa ve tekellerin yıkım politikasına karşı pasifliğini ve teslimiyetini gizlemek için başvurduğu oyalama yöntemlerinden biri de, hükümetinin ekonomik politikasını izlemeye yönelik bir "gölge kabine"nin parti bünyesinde oluşturulması oldu.

Öte yandan CHP yönetiminin hükümet politikasına karşı sadece lafta kalan çıkışları bile, büyük sermaye çevrelerinde CHP'ye tekellerin tam denetiminde bir yönetimi dayatma çabalarını kamçıladı. İstanbul'un büyük sermaye çevreleriyle içli-dışlı Besim Üstünel'in, hükümetin ekonomik kararlarını açıkça desteklemesinden sonra, CHP'nin en sağındaki Topuz kanadının girişimleri de hızlandı. Topuz yanlılarından CHP'nin İstanbul Kongrelerini erkene alma çabaları, Genel Merkez'deki telaşı daha da arttırdı.

CHP

Gölge muhalefet

Üstündağ: Gölge muhalefet

Komutanlar-Hükümet

Sürekli muhtıra politikası

Komutanların 1 Ocak muhtırasından sonra Genelkurmay'la hükümet arasında sürekli bir eksenin oluşturulduğu ortaya çıkmıştı. Demirel'le komutanların bir dizi görüşmelerinde, ordu üst kademelerinin, gerek silahlı kuvvetleri doğrudan ilgilendiren, gerekse baskı yasalarına ilişkin istemleri hükümete bildirilmiş; bu arada yeni bir yazılı metin Demirel'e verilmişti.Öte yandan yine 1 Ocak muhtırasından sonra Demirel hükümetinin, NATO'yla bağları sıkılaştırma, Ortadoğu'da emperyalizmin istekleri doğrultusunda açık adımlar atma girişimleri hızlanmıştı. Kısacası 1 Ocak muhtırasının ilk kalıcı sonucu, ordu üst kademelerinin devlet yönetimindeki etkinliklerinin artması, hükümet-ordu ilişkilerinin sıkılaşması olmuştu.

Geçtiğimiz hafta Genel Kurmay Başkanlığı tarafı[illegible]n hükümete verilen b[illegible]ifingle aynı günde [illegible]'da, yine Genelkurmay'da ABD'den gelen bir grup hava generaliyle bir toplantı yapılıyordu. Tam bu sırada Demirel hükümetinin Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen Brüksel'de eski nazi Luns'la görüşüyor ve görüşmede ABD'nin Ege'ye ilişkin yeni planı onaylanıyordu.

Bu plana göre, Ege hava sahasının kontrolu fiilen ABD'ye bırakılıyordu. Plan, Ege hava sahasının kağıt üzerinde yüzde 50'şer Türkiye ile Yunanistan arasında paylaşılmasını, ama bu anlaşmanın "garantör" sıfatıyla ve Girit'te kurulacak bir hava komutanlığıyla ABD tarafından denetlenmesini öngörüyordu. Ege deniz alanlarının "savunulması" için de yine ABD'nin bölgedeki askeri kuvvetleri artırılacaktı.

1 Ocak muhtırasından sonra "SİA" adıyla Türkiye'nin NATO ve ABD'ye daha sıkı bağlanmasının hemen ertesinde Ege'de de ABD planlarının onaylanması, Demirel hükümetiyle Genelkurmay arasında kurulan bir eksen eliyle artık bir "sürekli muhtıra politikası"nın uygulandığını kanıtlamaktadır. Militarizmin ilkokul ders kitaplarına bile sokulmasıyla içiçe olan bu politika, hem barışı ve güvenliği, hem de Türkiye'nin bağımsızlığını tehdit etmektedir.

FAC-Fransa

Yeni Truman doktrini için işbölümü

Federal Almanya Başbakanı Schmidt ile Fransız Devlet Başkanı Giscard d'Estaing arasında geçtiğimiz hafta önemli bir zirve toplantısı yapıldı. Toplantıda, bu iki ülkenin Türkiye ile Yunanistan'a yapacağı ekonomik ve askeri yardım konusu da önemli bir yer tuttu.

Schmidt-Giscard görüşmesinden hemen önce yayınlanan Alman Der Spiegel dergisinde, FAC Başbakanı'nın bir demeci yer alıyor ve demeçte Türkiye'nin "NATO içinde önemli bir müttefik olduğu" vurgulanarak, bu ülkeye yapılacak ivedi yardımda listenin başını FAC'nin çekeceği açıklanıyordu. Derginin kendi haber ve yorumunda ise, planlanan yardımın kapsamında Türkiye'deki savaş sanayiinin genişletilmesinin de önemli bir yer tuttuğu, ayrıca F. Alman banka ve işadamlarının da harekete geçirileceği bildiriliyordu.

Schmidt - Giscard görüşmeleriyle aynı günlerde ise, Demirel'in "ekonomik önlemler paketi"nin mimarı ve MESS'in eski başı Turgut Özal, Türkiye'ye yardım programının koordinatörlüğünü üstlenen F.Alman Maliye Bakanı Hans Matthofer'le görüşüyordu. Görüşmelerden sonra Matthofer'in, OECD yetkilileriyle de bazı temaslardan sonra Ankara'ya gelmesi kararlaştırılıyordu. Schmidt - Giscard zirvesinden sonra da F.Alman hükümet sözcüsü tarafından, iki hükümet ve devlet başkanının, Türkiye'ye askeri ve ekonomik yardım konusunda anlaştığı açıklanıyordu. Sözcü, bu görüş birliğinin, 'NATO, AET ve OECD'de yapılan tahliller değerlendirilerek ortaya çıktığını" da ekliyordu.

Açıklamaların ilginç yanı, "dengenin korunması amacıyla" Fransa'nın da, Yunanistan'a ekonomik yardım konusunda sorumluluk üstlendiği yönündeydi. Bu, Ortadoğu'daki gelişmeleri bahane ederek Türkiye ve Yunanistan'ın güçlendirilmesi gerekçesiyle ABD'nin bu iki ülkeyi NATO'ya daha sıkı bağlama yolundaki yeni "yardım" programının, şimdi FAC ile Fransa arasında bir işbölümüyle uygulanacağı anlamına geliyordu. İkinci Dünya Savaşı ertesi soğuk savaş dönemini haber veren Truman Doktrini'nin şimdiki yeni versiyonu için bir işbölümü kotarılmıştı.

NOT...

Gaz ve bez

Geçtiğimiz ayın ikinci yarısında İsrail Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden biri Türkiye'ye gelmiş ve gitmiştir sessizce.

Bu esrarengiz ziyaret, bazı "yersiz" meraklara neden olduğu için Dışişleri Bakanlığı Enformasyon Genel Müdürlüğü son derece aydınlatıcı bir açıklama yapmıştır! Yapılan açıklamaya göre. meğerse İsrail Dışişleri Bakanlığı yetkilisi, Türkiye'nin isteği ve daveti üzerine değil, tamamen "kişisel" bir gezi niteliğinde gelmiştir Türkiye'ye.

Türkiye'ye "kişisel" bir gezi yapan bu kişi kimdir biliyor musunuz?

İsrail Dışişleri Bakanlığı Doğu Akdeniz Dairesi Başkanı!...

Geçtiğimiz haftanın ilk günleri başkent Ankara'da bulunan bir grup Amerikalı hava generalleri bir takım toplantılar yapmışlardır. Bunlar ne zaman gelmişlerdir, niçin gelmişlerdir, ne zaman gideceklerdir?

Böyle "yersiz" merakların sahibi iseniz, bilin ki, böyle "yersiz" şeylerle uğraşmayan "değerli basın"dan bunları öğrenemezsiniz...

Örneğin burjuva basınından, Türkiye-Irak ilişkilerinin birdenbire soğuk ilişkiler haline dönüştürüldüğünün ardındaki karanlığı aydınlatmasını da bekleyemezsiniz.

Hatırlanacağı üzere Ocak ayı başlarında Irak'a resmi bir ziyaret yapacağı açıklanan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Esat Kıratlıoğlu'nun bu gezisi aniden ertelenmişti. Kıratlıoğlu, ani bir soğuk algınlığı dolayısıyle, bu erteleme kararına dayanak olarak hastalığını göstermişti. O günlerde bazı haberler yer almıştı basında.

Kerkük'te bazı Türkler idam edilmişlerdi!...

Daha sonra Ankara'da Irak Büyükelçiliği'nce verilen bir resepsiyonda "zorlama" yanı ağır basan bazı olaylar meydana gelmiş ve bazı elçilik mensupları karakolluk olmuşlardı...

4 Ocak günü resmi bir açıklama yapan Irak Büyükelçiliği basında çıkan Kerkük kaynaklı haberleri yalanlamış, işin ilginç yanı açıklamada "bu tür yayınların özellikle Adalet Partisi iktidarının görüşlerini yansıttığı bilinen gazetelerde yer alması ilgi çekicidir" şeklindeki bir ifadeye de yer verilmiştir...

Şimdi rastgele altalta sıraladığımız şu üç olaya bakın. İsrail Dışişleri Bakanlığı Doğu Akdeniz Dairesi Başkanının "kişisel" gezisi, Amerikalı hava generallerinin Ankara'daki yoğun temas ve toplantıları. Ve Türkiye'ye petrol ihtiyacının en büyük payını veren bir komşu ülkeyle birdenbire buz dolabına alınan ilişkiler...

Bu gelişmeleri, Amerika'nın İran'da kendi lehine bazı gelişmeleri umduğu ve planladığı bir zaman eşiğine oturtursanız herhalde ilginç olacaktır.

Bu arada, 9 Temmuz 1979 gün ve 222 sayılı YÜRÜYÜŞ'teki NOT yazımızın son bölümünü de tekrar okuyalım. Bakın ne demişiz:

"- Amerikan Büyükelçiliği görevlisi Robert Aleksandr Peck, acaba niçin bu görevinden alınmış da Washington'a gönderilmiştir. Niçin Türkiye Dışişleri Bakanlığı Amerika'ya 'lütfen bu adamı alın buradan' demek zorunluluğunu duymuştur? Niçin Amerika ilk önce buna karşı çıkmış ve Türkiye'den Peck'in 'Persona nongrata - istenmeyen adam' ilan edilmesini istemiştir. İstemiştir de, niçin daha sonra buna gerek kalmadan almıştır Ankara'daki görevinden Peck'i.

Bu Aleksandr Peck şimdi Washington'da, Afganistan masasında oturmaktadır.

Bugün CIA'nın Afganistan masası görevlisi. Tün Türkiye'de neler yapmıştır?..."

Biz, Temmuz ayı başlarında bu soruyu sorarken, bugünkü anlamda Afganistan diye bir sorun yoktu ortada. Ama Peck'lerin, Afganistan'da boş durmadıkları da bir gerçekti. Peck Türkiye'den gitmiştir ama nicesi aramızdadır, yani "bağımsız" Türkiye'de...

Peck'lerin rahatsız edilmediği günler aranıyor Türkiye'de..

* *

Öyle görünmektedir ki, "12 Mart olmasaydı Sibirya'ya sürülecektik" gibi de bir habere gerek duyulmaktadır.

İsterseniz bir takım "yersiz" merakları bırakıp bu ciddi konuyu bir kez daha hatırlayalım. Güney Kore ve Brezilya dampingli 12 Mart mağazalarından satışlar yapıldığı bugünlerde, 12 Mart'ın Başbakanlarından Ferit Melen'in o sözleri nasıl unutulabilir ki?... Belki, o günden bu yana Sibirya'da iklim koşulları düzeldiğinden ve belki de, adres kolaylığı olsun diye Türkmenistan'daki Karakum çölüne sürerlerdi bizi, belli mi olurdu?

Ama böyle birşey olamayacağını söylemek mümkün. 3 Şubat 1980 gün ve 4027 nüshalı Günaydın gazetesinin 5'nci sayfasında şöyle bir haber yer alıyor; okuyalım:

"Sulama kanalları dev bir çölü yemyeşil bir cennete çevirdi.

Türkmenistan — (ABC Ajansı) — Türkmenistan'ın topraklarının yüzde 90'ını kaplayan Karakum çölünü bir sulama kanalının 20 yılda yeşerttiği bildiriliyor. Türkmenistan, bilindiği gibi, Sovyetler Birliği'nin en kurak bölgelerinden birini oluşturuyordu. Karakum kanalının sağladığı su ile tüm bölgeyi muazzam bir sulama ağı ile ören Sovyet mühendisleri, eskiden çöl olan topraklarda her türlü sebze, pamuk ve üzüm yetiştirilmesini sağlamış bulunuyorlar..."

Bu kasıtlı, bölücü, bozguncu, marksist-leninist, gözü dönmüş, vatan hainlerinin ağzına layık bu iğrenç haber daha devam ediyor. Üstelik, herhalde Kaliforniya'da çekilmiş olsa gerek, bir-iki fotoğrafla da süslenmiş. Tahammül edilir gibi değil... Ama haberi veren "ABC" ajansı Amerikan...

* * *

Nenize gerek.

Yaşasın Amerikan bezinden milliyetçilik!

IMF bize para ver! Dünya Bankası yetiş! OECD neredesin? Al bizi koynuna AET!...

Parçala Bebçet! Bastır NATO! Tutma bizi Carter! Kabpe Yunan! Afganistan, Kerkük, Azerbeycan'a koşalım!

Kader bizi solladı, gaza basalım!...

EMEKÇİ KİTLELER DİRENİYOR

Kitle eylemlerinin yükselişi

İşçi sınıfının, emekçi kitlelerin yığınsal eylemlerinde son haftalarda gözle görünür bir yükseliş izleniyor. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin bu eylemleri, yığınların devrimci talepleri doğrultusunda, faşist tırmanışı durdurmak ve geriletmek, yaşam düzeylerini korumak ve geliştirmek için örgütlü direnişlere hazırlandığını, demokratik güçlerin etkin çabalarıyla bu hazırlığın daha da güçlenebileceğini gösteriyor

Kitle eylemlerindeki bu yükseliş, bir yandan toplumumuzdaki nesnel koşulların, diğer yandan da politik güçlerdeki gelişmelerin bir sonucudur. Ülkemizde gericilik ve faşizm güçleriyle demokrasi güçleri arasındaki kutuplaşmanın gelişmesi, kitle eylemlerindeki yükselişin nesnel temelidir. Öte yandan demokrasi güçlerinin eylem ve cephe birliği yolundaki olumlu gelişmeler, kitle eylemlerindeki gelişmeyi etkileyen ve güçlendiren başlıca etmen rolünü oynamaktadır.

Kitle eylemlerinin yükselişi yönündeki gelişme, bugün demokrasi güçlerinin örgütlü, birleşik girişimleriyle faşist tehlikeyi inine tıkmanın, tekellerin yıkım politikasına son vererek işçi sınıfına ve müttefiklerine devrimci kazanımlar sağlamanın olanaklarının varlığını ortaya koymaktadır. Bu olanakları değerlendirme görevi, yine tüm demokrasi güçlerine düşmektedir.

Tekel işçileri direnişte

İstanbul Tekel Cibali Sigara Fabrikası temsilcisi Sabahattin Çakmak'ın faşistler tarafından katledilmesi üzerine 21 Aralık 1979 günü işçiler direnişe geçti. Tekel'in Cibali, Cevizli, Üsküdar, Topkapı, Maltepe fabrikaları ve depolarında 15 bini aşkın işçi direnişe katıldı.

Tariş'te faşistlere yer yok

Tariş'in İplik, Yağ ve Üzüm İşletmelerinde 11 bin işçi direnişe geçti. 22 Ocak günü jandarma ve polis tarafından direnişteki işçilere yapılan saldırı, işçilerin kararlı karşı koymaları sonucu etkisizleştirildi.

Can ve iş güvenliği için savaş

İstanbul Edip İplik Fabrikası işçileri dört arkadaşlarının işten atılması üzerine 22 Ocak'ta direnişe geçtiler.

Antalya Antbirlik'de 5 bin işçi, işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve işyerlerinde can güvenliğinin sağlanması istemiyle 1 Şubat günü işi durdurarak direnişe geçtiler.

Adana Teksa'da bir işçinin tedbirsizlik yüzünden ölmesi üzerine 1500 işçi 2 Şubat'ta direnişe başladı.

Antbirlik'teki faşist provokasyonu kınamak için Antalya'da 10 bini aşkın işçi 5 Şubat'ta iki saat süreyle iş bırakma eylemi yaptılar.

Adalar emekçileri kazandı

Tekellerin içinde kıvrandığı bunalımın faturasını emekçi yığınlara ödetmeye çalışan AP hükümetinin yaşamı çekilmez hale getiren son zam kararlarına karşı işçi ve emekçi kitlelerin öfkesi gittikçe kabarıyor. Bu tepkinin bilinçli bir örneğini İstanbul Adalar halkı verdi. Zam kararlarının açıklanmasının hemen ertesinde, Adalar'da oturan emekçiler, vapurlara bilet almadan binerek özgün bir direniş örneği gerçekleştirdiler.

1 Şubat'ta vapur abonman biletlerinin fiyatlarının yüzde 500 oranında arttırılmasını durdurmak ve fiyatların yeniden ayarlanmasını sağlamak için biletsiz vapura binen 12 kişi, bilet alanları "silahla engelledikleri" yalanıyla gözaltına alındılar 500'ün üzerinde Adalar'lı emekçi, bir saat süreyle gözaltına alınanların emniyete götürülmesini engelledi. Topluluk daha sonra 2. Şube'ye kadar yürüyerek bu gerici uygulamayı protesto etti Polis gözaltına alınanları iki saat sonra serbest bırakmak zorunda kaldı

Ertesi gün Adalılar sabah vapuruna gene bilet almadan bindiler ve inişte kapı memurlarına bilet vermeden çıktılar. Yüzlerce jandarma ve sivil polisin önleyemediği Adalar halkı, başta muhtarları olmak üzere 8 bin imzalı bir dilekçe ile Valiliğe kadar yürüdüler

Valilik önünde, muhtarlarla görüşen Vali'nin durumun bir iki gün içinde çözüme kavuşacağını söylemesi üzerine toplananlar dağıldılar. Bekleme sırasında, fotoğraf çekmek isteyen maocu Aydınlık gazetesi muhabirine sırtlarını dönerek protestoda bulundular Bu tavır, Adalar'da direnişe önderlik eden ve bilimsel sosyalistlar tarafından oluşturulan "eylem birliği"nin, faşistlere olduğu kadar maocu provokatörlere karşı da etkin bir mücadele yürüttüğünü göstermektedir

Adalar emekçilerinin, biletsiz yolculuk yaparak gerçekleştirdikleri bir dizi protesto eylemi hakkında tüm emekçileri aydınlatmak için Türkiye İşçi Partisi Adalar İlçe Başkanı Cevad Özdil bir açıklama yaptı TİP İlçe Başkanı açıklamasında şunları belirtti: "Yapılan devalüasyon ve alınan ekonomik 'tedbirlerle' ülke zenginliklerinin ve emekçilerin alın terinin emperyalistlere ve yerli işbirlikçileri tekelci, büyük sermayeye peşkeş çekilmek istendiği bir ortamda ekonomik yıkıma, faşist terör ve talana ve faşist dikta heveslilerine karşı tek güvence, örgütlü kitlesel mücadeledir.

"Bu gerçeği görmemek ya da örgütlü kitlesel mücadelenin mihenk taşı olarak anti-demokratik burjuva yasalarını görmek, onların değirmenine su taşımaktan başka bir şey değildir.

"Adalar halkının son derece somut istemler doğrultusunda kitlesel olarak başlattığı haklı direniş yankısını bulmuştur. Ve amacına ulaşacaktır. Her ilericinin, demokratın bu haklı direnişi desteklemesi, kaçınılmaz görevidir

"Faşist terör ve talana karşı zafer, örgütlü mücadelenin olacaktır."

Adalar halkının bu direnişi İstanbul'un birçok yöresine hızla yayıldı. Boğaz, Beykoz, Üsküdar ve Beşiktaş hatlarında sefer yapan vapurlardaki birçok yolcu bilet almama ve bilet verme me şeklindeki eylemleri sürdürdüler. Başiktaş-Eminönü vapurunda aynı eylemi yapan yolcular sıkıyönetim tarafından bir süre gözaltına alındılar. Rumeli Kavağı-Eminönü vapurunda da yolcularla jandarma arasında çıkan tartışma sonucunda, zamların yeiden ayarlandığının söylenmesiyle, cezasız bilet alma koşuluyla yolcular vapura bindiler.

Vapurlarda 250 liralık abonman biletlerinin 1200 liraya çıkartılmasına karşı düzenlenen bu direniş hareketi, çok geçmeden sonucunu da verdi. Geçtiğimiz günlerde, Büyükada, Heybeli, Burgaz ve Kınalıada muhtarlarının Valilik nezdinde yaptıkları girişim sonunda, Denizcilik Bankası yetkilileri abonman biletlerinde indirim yapılacağını belirttiler.

5 bin köy emekçisi direniyor

Demirci-Salihli yol yapımının durdurulması üzerine, 18 köyden 5 bin köylü 6 Şubat günü, Karayollarının Çataloluk şantiyesini işgal etti. Köylüler direnişe müdahale etmek isteyen jandarmaları direniş yerinden uzaklaştırdılar. Bazı jandarmaların tüfeklerinin köylüler tarafından ellerinden alındığı bildirildi.

* * *

Ankara Belediyesi'nde çalışan Genel-İş üyesi 7500 işçi, Aralık ve Ocak ayı ücretler ile bazı sosyal haklarının verilmemesi üzerine 6 Şubat'ta direnişe geçti.

* * *

Trakya Yağlı Tohumlar Tarım Satış Kooperatifleri Birliği'nde çalışan, Bank-Sen Sendikası üyesi 700'ü aşkın işçi, 90 işçinin atılarak yerlerine faşist militanların alınmasını protesto etmek için 7 Şubat'ta direnişe geçtiler.

* * *

Bozoyük'de kurulu bulunan Köylüoğlu Makina Sanayii'nde çalışan 60 işçi iş kazalarının yoğunlaşması ve Ocak ayı ücretlerinin ödenmemesi üzerine 7 Şubat günü direnişe geçti.

* * *

İstanbul TİMLO'da 100 işçinin işten atılması üzerine 2 Şubat günü 555 işçi direnişe geçti.

Ülker işçileriyle omuz omuza

Sabri Ülker, Ülker patronu. Ankara ve İstanbul'da fabrikaları var. Sermayenin kalemini satın aldığı köşe yazarlarından Abmet Kabaklı'nın övgü dizdiği, işyerini "İslami" esaslara göre yönetiyor dediği bir patron!

Sabri Ülker, İstanbul'da kurulu iki fabrikasında 26 Ekim 1979'da lokavt ilan etti. Lokavtın yasa dışılığı, Bölge Çalışma Müdürlüğü'nce belgelendi.

1200 işçinin işten atılması demek olan yasadışı lokavta karşı fabrika önünde çadır kuruldu.

Bazılarına göre, sadece işçileri ilgilendiren bir konu, (işyeri sendika temsilcilik seçimi) anlaşmazlığın odaklaştığı nokta oldu. Uzlaşmacı, işveren yanlısı temsilcilerin değiştirilmesi için imza toplanmasını bahane eden patron, 6 öncü işçinin iş akitlerini feshetti. Bu arada temsilcilik seçimi yapıldı ve ilerici işçiler ezici çoğunlukla, işyeri temsilciliklerini kazandılar. Bu durum işvereni iyice çileden çıkardı.

İşten atılan 6 ilerici işçinin geriye alınması için yapılan çalışmalar sonuç vermiyordu. Sendikal bir sorundan dolayı işçi atabilen, üstelik, öncü durumdaki işçileri rahatlıkla atabilen işveren için bu kapı sonuna kadar açılmış olacaktı. Ayrıca işveren, bu işçileri, işverenin adamlarıyla kavga ettiği veya başka bir suç işlediği için değil, işçi sınıfının çıkarlarından yana oldukları için, tamamen keyfi bir uygulamayla kapı dışarı etmişti. Saldırı 6 işçiye değil, 1200 Ülker işçisineydi. Ülker işçileri bu gerçeğin bilincindeydiler ve öyle davrandılar.

İşverenin yasa dışı lokavtına, baskı ve zorbalıklara karşı Ülker direnişçileriyle dayanışma, sınıf mücadelesinin önemli bir kazanunı oldu. Ülker işçileri onbinlere varan sınıf kardeşlerini çadırlarında karşıladılar, dayanışma mesajlarını aldılar. Maddi, manevi destek kıvanç vericiydi. Faşistlerin, maocuların çevresine uğrayamadığı Ülker direnişi, Topkapı'da bir demokrasi odağı oldu.

Direniş boyunca, demokrasi güçlerinin gündeminde olacak, özgün bir eylem türü gelişti. Ülker ürünlerinin boykot edilmesi kampanyaya dönüştü. Fabrikalarda, mahallelerde, köylerde, ülkenin dört bir yanında demokrasi güçleri omuz omuza kampanyanın başarısı için çalıştı. Zaman zaman olumsuzluklar çıktı. Direnişi kimin yönettiğine bakarak ona göre tavır alma, sınıf körlüğü görüldü. Ama bu devede kulaktı.

Ülker direnişini, Cibali tütün, Cevizli sigara, Paşabahçe, Rakı, Bomanti likör, bira, Unilever, Coca-Cola, Dinarsu, Teknik Boya, Fisan, Teknik Cam, Topkapı Şişe Cam, Pefektüp, Man, Atlı Zincir, Maydın, Topkapı'daki ilaç fabrikaları işçileri kendi direnişleri saydılar. Öğlen yemeklerini direniş çadırına taşıdılar. Genç Öncüler, İşçi Kültür Derneği dayanışmanın eşsiz örneklerini gösterdiler.

Bu dayanışma gerici-faşist güçleri korkuttu. İşçilerin kurdukları direniş çadırları çok geçmeden yıktırıldı. Jandarmalar tarafından kuşatılan işçiler tek tek arandı. Ülker işçilerinin direnişi yasalara da uygun olmasına karşın, sıkıyönetim görevlileri ikinci kez çadırları yıkıyorlardı.

Yasadışı baskılara karşın, Ülker direnişi sürüyor. İşçi sınıfı, demokrasi güçleri, faşistlerle kolkola yürüyen Sabri Ülker'in yakasını bırakmayacaktır. Ülker direnişi mutlaka başarıya ulaşacaktır. Ülker işçileriyle omuz omuza savaşalım!

CHP 1976'da ne diyordu?

"Faşizmin tırmanışını durdurmanın gerçekçi yollarından birisi ve en etkini demokratik ve yasal kitle eylemleridir. Buna inanan CHP cephecilerin bu tırmanışlarına demokratik kitle eylemleriyle cevap vermeyi yeğledi."

(CHP'nin 23. Kurultayı'na Parti Meclisi Raporu, Kasım 1976)

CHP bugün ne diyor?

"CHP'nin demokratik kitle eylemleri deyimiyle bu tür eylemlere girişmesi çok sakıncalı sonuçlar doğurabilir. Bunu daha önce belirtmiştik. Önemli olan halkla diyalog kurabilmektir."

(CHP Genel Başkanı'nın 1 Şubat 1980 basın toplantısı)

DİSK ÖREN TOPLANTISI KARARLARI

* "Emperyalistler ve başta büyük sermaye olmak üzere egemen - sömürücü sınıflar ve onların siyasi temsilcileri, işçi sınıfı ve emekçilere, tüm çalışanlara karşı çok yoğun bir ekonomik, politik, ideolojik saldırıya geçmişlerdir."

* "Son zamlar milyonlarca emekçiyi harekete geçirecek bir noktaya ulaşmıştır. Açlığa, işsizliğe açıkta bırakılmaya karşı direneceği açık olan, daha fazla sömürüye, baskı ve zulme karşı çıkacağı geçmişteki deneylerden bilinen, işçi sınıfı ve emekçilere karşı bu nedenle yoğun baskıya girişilmiştir."

* "Bugün emekçilerin ekonomik-demokratik mücadeleleri bastırılmak, demokratik örgütlenmeleri dağıtılmak istenmektedir."

* "Bu amaçla, zaten sendikalaşma hakları ellerinden alınan kamu çalışanlarının dernekleri kapatılmakta, yöneticileri tutuklanmakta, zindanlara alınmakta, dernekler de örgütlenme hakkının yok edilmesini getirecek yasa değişiklikleri yapılmakta, ceza yasaları ağırlaştırılmak istenmektedir."

* "Sendikalara karşı görülmedik bir baskı başlamış, sendika şubeleri basılmış, bombalanmış, sudan bahanelerle sendika yöneticileri ve üyeleri tutuklanmıştır. Bütün bunları protesto ediyoruz, tüm sendikacı ve demokratik kitle örgütü yöneticisinin serbest bırakılmasını talep ediyoruz. Suskunluğu dağınıklığı, yılgınlığı sürekli kılmak için ise Devlet Güvenlik Mahkemeleri, Olağanüstü Hal Yasası gibi baskı yasaları gündeme getirilmiştir.

'Anarşi ve teröri önleme adı altında girişilen antidemokratik uygulamalar ve baskı yasalarının çıkarılması ülkeyi yangın yerine çevirenleri kurtaramayacaktır

DİSK'in son Yönetim Kurulu kararlarının dikkate alındığı ortak toplantıda; DİSK'in egemen - sömürücü sınıflarının saldırısını en etkin, en kitlesel biçimde göğüslemesi kararı alınmıştır

* "Bu politik ve ekonomik saldırılar ve baskılar karşısında, Türkiye çapında GENEL GREV yapılacaktır."

Bu amaca yönelik olarak ve ayrıca

* Bölgesel çapta grevler yapılacaktır.
* İşyerleri ve işkolları düzeyinde dayanışma ve sempati grevleri gerçekleştirilecektir
* Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde kitlesel miting ve yürüyüşler düzenlenecektir
* İşçi kıyımlarına ve antidemokratik uygulamalara karşı daha da etkin mücadele verilmesi için Ortak Davranış ve Eylem Komiteleri son deneylerin ışığında yeniden örgütlendirilecektir
* Türkiye'deki antidemokratik uygulamaları ve baskıları ve bölgemizdeki savaş tehlikesine karşı bu konuları kapsayan Akdeniz ve Ortadoğu düzeyinde uluslararası bir sendikal konferans yapılacaktır.
* Örgütlenme, toplu sözleşme, eğitim ve basın-yayın çalışmalarında DİSK düzeyinde merkezi bir yapı sağlanacak, geniş kitleleri kapsayan toplu sözleşme görüşmelerini sürdüren sendikalarımızın DİSK'in merkezi yönlendirmesi içinde ortak davranacak, gerektiğinde ortak greve gidilmesini sağlayacak bir yol izlenecektir.

DİSK Anatüzüğü'nde varolan Dayanışma Fonu daha da güçlendirilerek içinde bulunduğumuz koşullara uygun maddi dayanışma sağlanacaktır

* 1 Mayıs Komiteleri vakit geçirmeden kurulacak 1 Mayıs özüne uygun bir biçimde kitlesel olarak kutlanacaktır.
* Tüm yukarıdaki eylemlerde DİSK'in merkezi devrimci disiplinine kesinlikle uyulacak, sendikalarımızın tüm maddi olanaklarını ve güçlerini ve kadrolarını hızlı, etkin ve merkezi biçimde mücadele sürecine sokacak işleyiş sağlanacaktır.
* Bu görevleri merkezi olarak yönlendirecek eylem kararlarının ülke çapında en alt örgüt birimlerine, işyerlerine yaygınlaştırılması, eylemin sağlıklı, etkin, kararlı biçimde üye tabanının en geniş kitlesinin bilinçli katılımı ile gerçekleştirilmesini sağlamak için sürekli çalışacak DİSK EYLEM KOMİTESİ kurulacaktır."
* "Başta yoksul köylüler olmak üzere, toplumun sömürü baskı ve zulme karşı olan tüm güçleri, DİSK'in mücadelesinde saf tutmalıdır."
* "Genel Kurul'un 1. nolu kararı ışığında (tüm antifaşist, antiemperyalist, antişovenist) güçlerin güç ve eylem birliği içinde olmaları amacıyla yoğun bir çaba içine girilecektir.
* "Böylesi tarihsel bir dönüm noktasında tüm yurtsever, demokrat, sosyalist kişi ve kuruluşlara önemli görevler düşmektedir."
* "Parlamentoda baskı yasalarına ve ülkeyi kiraya veren anlaşmalara karşı olan ve asgari yurtsever parlamenterlik görevini yerine getiren parlamenterlerin bu tavırlarını tutarlı buluyor ve demokrasi mücadelesinin bir parçası sayıyoruz."
* "Öte yandan faşist saldırı ve cinayetlere karşı TÜRK-İŞ'e yaptığımız ortak tavır alma önerimiz, son zamlar, hayat pahalılığı ve baskı yasalarının sendikalara dayattığı vazgeçilmez görevler çerçevesinde daha sıcak bir biçimde geçerliliğini korumaktadır. Bu anlamda, faşist saldırı ve cinayetlere, son zamlara, hayat pahalılığına ve baskı yasalarına karşı olan tüm demokratik sendikal merkezleri güç ve eylem birliğine çağırıyoruz."
* "Üretimi ellerinde tutan işçi sınıfımız, tüm emekçilerle birlikte 15-16 Haziranlardan DGM direnişlerinden, 1 Mayıslardan, 20 Martlardan süzülerek gelen mücadele geleneğine uygun bir biçimde bu mücadeleyi de kazanacaktır."

KİTLESEL DİRENİŞLER İÇİN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ

DİSK ve bağlı sendikaların yönetim organlarının önceki hafta Ören'de yaptığı toplantı, önemli sonuçlarla noktalandı. Toplantı sonunda yapılan açıklamada DİSK yönetim organlarının son politik gelişmeler karşısında tek çıkış yolunu kitlesel direnişlerde gördüğü belirtilerek, bu amaçla ülke çapında bir genel grev kararı aldığı bildirildi. Kararda ayrıca bu hedefe yönelik diğer eylemlerin ve çalışmaların da, DİSK'in merkezi disiplini çerçevesinde geliştirileceği açıklandı.

DİSK'in Ören toplantısının önemli sonuçlarından biri de, toplantıya katılımın kapsamına ilişkindi. Bu toplantıda, yaklaşık bir yıl önce DİSK Onur Kurulu nun kararıyla "geçici ihraç" istemiyle sendikadan ayrılan üç sendikanın yöneticileri de bulunuyordu. Böylece DİSK'in, ileri-ci sendikal hareketin birliğinin geleceğini ilgilendiren önemli bir adım atılmış oluyordu.

DİSK Onur Kurulu nun 15 Mart 1979 tarihli kararından sonra konuyu değerlendiren TİP Başkanlık Kurulu, yayınladığı bir bildiriyle, "1975'ten sonra politik görüşleri nedeniyle DİSK veya bağlı sendika üyeliğinden çıkarılanlar hakkındaki ihraç kararlarının — bu arada son ihraç kararlarının — kaldırılmasını ve DİSK'in ve bağlı sendikaların demokratik bir işleyişe kavuşturulmasını sağlayacak demokratik tek tip tüzüğün kabulünün DİSK üyeliğinin bağlayıcı koşulu haline getirilmesini" gerekli gördüğünü bildiriyordu.

DİSK Onur Kurulu'nun kararından sonraki gelişmeler zigzaglı bir yol izledi. 1 Mayıs 1979 kutlamaları sırasında üç sendikanın DİSK'in merkezi disiplini dışında bir davranış benimseyerek İzmir'de bir miting düzenlemeleriyle konfederasyon içindeki gerilim daha da yoğunlaştı. Ancak geçtiğimiz Haziran ayından sonra DİSK Genel Merkezi'nin tutumunda belirgin bir değişiklik sezilmeye başlamıştı. Maden-İş—MESS görüşmelerinin başlaması da DİSK'in birliğinin zorunluluğunu her zamankinden çok dayatıyordu. Bu sırada DİSK Genel Merkezi'nin bir "parti" kurma girişimi ortaya çıkıyor, ancak daha sonra DİSK Genel Merkezi'nden yapılan açıklamalarla, konfederasyonun böyle bir girişimde olmadığı kamuoyuna duyuruluyordu.

TARİŞ işçilerine karşı girişilen saldırıdan sonra DİSK'in öncülüğünde İzmir'de düzenlenen eylem birliği mitingi ise, DİSK'e bağlı sendikaların birliği yönünde önemli bir adım oldu.

Bu gelişmeleri izleyen Ören toplantısı ve aldığı kararlar, toplantıda ve kararlarında insiyatif görünüşte kimden gelmiş olursa olsun, DİSK'in birliği yolunda olumlu gelişmelerin habercisiydi. DİSK'e yakın çevrelerin belirttiğine göre, üç sendikanın DİSK Genel Merkezi'ne olan 30 milyon liraya yakın aidat borçlarının yarattığı anlaşmazlık konusu da giderilme yoluna girmişti. Gerek DİSK yönetimindeki, gerekse üç sendikanın yönetimindeki çevrelerin, konfederasyonun yönetimine ilişkin "tekelci"bir anlayıştan uzaklaştığına ilişkin belirtiler ise, olumlu gelişmelerin bir diğer yönünü oluşturuyordu.

DİSK'in Ören toplantısına ve kararlarına karşı gerici-tekelci güçler tarafından başlatılan saldırı kampanyası, ilericisendikal hareketin birliğinin taşıdığı önemi kanıtlamaya yetecektir. Faşist tırmanışı ve tekellerin yıkım politikasını durdurmanın tek yolu olan kitlesel direnişlere işçi sınıfının öncülüğünün, ancak İşçi sınıfının tümünün, özellikle ilerici sendikal eylem birliğinden geçtiği unutulmamalıdır.

Türk-İş'in bir ihanet belgesi daha

DİSK'in Ören toplantısında alınan genel grev kararına ve TÜRK-İŞ'e yöneltilen eylem birliği çağrısına, sarı Türk-İş yöneticileri tarafından gösterilen tepki, sınıf uzlaşmacılığının yeni bir ihanet belgesini oluşturdu. Türk-İş in sarı başları, sadece eylem birliği çağrısını karalamakla kalmadılar, işçi sınıfının en büyük mücadele silahlarından biri olan Genel Grev'i "yasa dışı" ilan ederek tekelci-gerici güçlerin kervanına katıldılar. Denizcier ve tayfası, bu arada geçmiş zam paketlerinde de olduğu gibi, hükümete sözümona bir "sosyal önlemler" paketi önereceğini açıkladı.

Buna karşılık Türk-İş üyesi bir dizi sendika da DİSK'in çağrısını olumlu karşıladıklarını açıkladılar. Yol-İş, Petrol-İş ve Tez Büro-İş Sendikaları tarafından yapılan açıklamalarda işçi sınıfının sendikal eylem birliğinin önemi ve zorunluluğu vurgulandı.

MESS başının pazarlığı

IMF'NİN EN AĞIR PRANGASI

MESS'in eski başı IMF kredilerinin peşinde

Geçtiğimiz hafta Bonn'da F. Alman Maliye Bakanı Matthofer'le yaptığı görüşmelerden sonra Washington ve New York'a giden, Demirel'in "ekonomik önlemler paketi"nin baş mimarı Başbakanlık Müsteşarı Turgut Özal'ın IMF yetkilileriyle yaptığı görüşmelerde, Türkiye'ye fon aracılığıyla 1980 yılında yapılacak yardım konusunda bugüne kadarki en ağır koşullarda bir anlaşmanın çerçevesi belirlendi.

MESS Başkanlığı'ndan hükümetin ekonomik konulardaki en yetkili konumuna getirilen Turgut Özal'la, aralarında IMF Genel Direktörü Jacques de Laroisier'in de bulunduğu IMF yetkilileriyle yapılan görüşmelerin başlıca konusu, Türkiye ile Fon arasındaki mevcut "stand-by" anlaşmasının iptal edilerek Genişletilmiş Finansman Kolaylığı uygulamasına geçilmesiydi.

Türkiye ile IMF arasındaki son stand-by anlaşmasının süresi 20 Temmuz 1980 tarihinde sona erecekti ve bu kapsamda olmak üzere, Türkiye'ye Fon aracılığıyla iki dilimde 106 milyon dolarlık kredi sağlanması gerekiyordu. Demirel hükümetinin Turgut Özal eliyle Fon'a yaptığı öneri ise, söz konusu 106 milyon dolarlık kredinin tek dilim halinde Mart ayına kadar ödenmesi ve bundan sonra mevcut stand-by'ın iptal edilerek, IMF bünyesindeki Witteeven Fonu'ndan Türkiye'ye 500 milyon dolarlık kredi olanağı sağlayacak olan Genişletilmiş Finansman Kolaylığı uygulamasına geçilmesiydi.

Genişletilmiş Finansman Kolaylığı, IMF üyesi ülkelerin ağır finansman gereksinimlerini ivedilikle karşılamak amacıyla, bu ülkelere Witteeven Fonu'ndan kredi sağlanması amacıyla oluşturulmuştu. Sistemin oluşturulmasından sonra çok sayıda ülke bu uygulamadan yararlanmak üzere başvurmuş, ancak sadece üç ülke için bir denemede bulunulmuş, pratikteki büyük aksaklıklar nedeniyle de anlaşmalar iptal edilmek zorunda kalınmıştı.

Bu aksaklıkların temelinde, Genişletilmiş Finansman Kolaylığı uygulamasının, IMF'nin olağan stand-by düzenlemelerinden çok daha ağır koşullar taşıması yatıyordu. Çünkü bu uygulama çerçevesinde, yalnız para-kredi politikasının kısa süreli uygulamalarına ilişkin tavanlar getirilmekle kalmamakta; dahası büyüme hızından ekonominin genel dengelerine kadar her alanda orta dönemli bağlayıcı politikalar empoze edilmekteydi. Bu arada yatırım, üretim ve dış ticaret alanlarında sektörel öncelikler de belirleniyordu. Genişletilmiş Finansman Kolaylığı'na geçiş için IMF, başvuran ülkelere üç yıl süreli bir "uygulama planını" zorunlu kılıyordu.

Sezgin - IMF'nin yeni prangası

Özal'la IMF yetkilileri arasında Washington'da yapılan görüşmelerde, işte bu amaçla üç yıllık bir "istikrar programı"nın ana hatları üzerinde anlaşmaya varıldı. Anlaşma konuları arasında yıllık yüzde 20 oranında bir devalüasyon oranının Türkiye ekonomisinin genel dengeleri için başlangıç verisi olarak kabul edilmesi de yer alıyordu.

Tekellerin Demirel hükümetindeki bir numaralı adamının, hükümetin ekonomik önlemlerinin IMF yetkililerince "takdirle karşılandığı" yolundaki açıklamalarının arkasında, Türkiye ekonomisine bağlanan en ağır IMF prangası yatmaktadır. Hükümetin IMF'yle yapmaya yöneldiği yeni anlaşma, tekellerin çıkarları uğruna Türkiye'ye en ağır "kapitülasyon" koşullarında emperyalist merkezlere teslim etmeye yöneliktir.

EKONOMİ HABERLER

İTHALAT MİKTARINDAKİ DÜŞÜŞE RAĞMEN DIŞ TİCARET AÇIĞI 1979'DE YÜZDE 15 YÜKSELDİ

1979 yılında, ithalattaki artış ve ihracattaki geri kalış nedeniyle, dış ticaret açığı 2,8 milyar dolar oldu. Geçen yılki ticaret açığı, 1978 yılına göre yüzde 15 oranında daha fazla. 1978'de 4,6 milyar dolar düzeyinde olan ithalat, 1979 yılında miktar olarak gerilemesine karşın, değer olarak 5,1 milyar dolara çıktı. İhracatta ise 2,26 milyar dolar düzeyinde kalındı.

İHRAÇ EDİLEBİLİR BUĞDAYIN DÖRTTE BİRİ BİR ABD FİRMASINA TAZMİNAT OLARAK ÖDENİYOR

1974 yılında Birleşik Amerikan Continental Grains firması ile yapılan bir anlaşmayla ilgili tazminat sessiz sedasız ödeniyor. Tazminat olarak verilen ve Türkiye'nin 1980 yılında ihraç etme olanağına sahip bulunduğu buğdayın yaklaşık dörtte birine eşit tutardaki 125 bin tonluk "bezostiya" tipi buğday, büyük bir gizlilik içinde İzmir, İstanbul, Mersin ve İskenderun limanlarından gemilere yükleniyor. Tazminatın nedeni, 1974'te Kıbrıs'a yapılan askeri harekat sırasında, Türkiye'nin buğday stoklarını desteklemek üzere bu firma ile yapılan anlaşmanın, daha sonra 1. MC Hükümeti'nce tek yanlı olarak iptal edilmesiydi.

Continental Grains firmasının, Türkiye aleyhine yetkili İngiliz Mahkemelerinde açtığı davayı kazanmasıyla, 80 milyon dolar tazminat ödemeye mahkum edilen Türkiye, şimdi bu diyeti ödüyor. Tazminat olarak verilen 125 bin tonluk bu partinin piyasa değeri 25 milyon doları buluyor. Emperyalizmin savaşa olan düşkünlüğü boşuna olmadığı bir kere daha kanıtlanıyor.

---

* Demirel hükümetinin vergi düzenlemesi tasarısı, asgari ücret vergi dışı bırakılırken, vergi tarifelerindeki artışlarla emekçilerin üzerindeki yükü aynen korumayı amaçlıyor.
* Bankaların vergi yasalarına aykırı işlemleri nedeniyle 1979'da ödenmesi gereken 34,5 milyon liralık ceza tutarının sadece yüde 1.7'sinin ödendiği saptandı.

Vergi yasa tasarısı

TEKELLERE DAHA BÜYÜK FONLAR

Ecevit hükümetinin meclislerden geçiremediği "vergi yasalarında değişiklik öngören yasa tasarısı"ndan sonra, Demirel hükümetinin "mali istikrar kanun tasarısı"nın içeriği geçtiğimiz hafta kesinleşti. Demirel hükümetinin, "devleti tekellere tam teslim etme" planının bir parçası olan yeni yasa tasarısının kısa sürede meclislerden geçirilmesi bekleniyor.

Maliye Bakanlığı tarafından yapılan "teknik" düzeydeki çalışmalarda vergi türlerinde Demirel için "çeşitli" almaşıklar hazırlandı. Önce, vergi gelirlerini arttırmak amacıyla, 1981 yılında ödenmesi gerekli vergilerin üçte birini, 1980 yılında tahsil edilmesi düşünüldü. Ancak bir çok yasal düzenlemeyi gerektirmesi nedeniyle, daha sonra bu seçenekten vazgeçildi. Buna bağlı olarak Gelir Vergisi Tarifesi'nde yapılacak değişikliklerin de yeniden gözden geçirilmesi zorunluluğu doğdu. Gelirlerin yüksek oranda vergilendirilmesine yol açan yürürlükteki Gelir Vergisi Tarifesi, öyle düzenlenmeliydi ki, bir yandan "asgari ücretin vergi dışı bırakılacağı" vaadi yapılırken, diğer yandan da gelirler yine "yüksek" oranda vergilendirilmeliydi. Tasarının, çalışmaları bugüne kadar uzatan püf noktalarından biri buydu.

Geçmiş yıllardaki bütçe gelirlerine bakıldığında vergi gelirlerinin ve bunun içinde gelirden alınan vergilerin, neden bu denli önemli olduğu anlaşılıyor. Örneğin, 1978 Malı Yılı'nın ilk dokuz aylık döneminde Genel Bütçe Gelirlerinin yüzde 85'ini oluşturan vergi gelirleri, 1979'un eşdöneminde ise yüzde 90'ını oluşturmuştu. Bu artış, sanayici ve ticaret erbabının daha fazla vergi vermesinden değil, işçi ve memurların ücretlerinden peşin olarak kesilen artıştan kaynaklanmıştı. Çünkü sözkonusu dönemde vergi gelirleri içinde gelirden alınan vergilerin payı yükselmiş; servetten, mallardan, hizmetlerden ve dış ticaretten alınan vergi payları azalmıştı.

Sanayi kesimini finanse eden bankalarda, 1979 yılında, önceki yıllarda olduğu gibi vergi konusunda pek "efendice" davranmadılar. Vergi raporları, Türkiye'de faaliyette bulunan bankaların, vergi yasalarına aykırı işlemlerinin bir hayli arttığını gösteriyordu. Üstelik, vergi yasalarına aykırı işlemleri nedeniyle 1979'da 34,5 milyon lira ceza ödemeleri gereken bankalar, bu tutarın ancak yüzde 1,7'sini oluşturan 617.454 liralık ödeme yapmışlardı.

Örnekler, ithalatçılar, ihracatçılar, sanayiciler için çoğaltılabilir. Malumun ilan edilmesinden zaman zaman utanan hükümetler de, bu konuda yasa tasarıları hazırlamaktadırlar. Demirel hükümetinin tasarısı ise, yasallaşsa bile bu kesimlerin kılına zarar vermeyecek türdendir. Demirel hükümetinin tasarısı, bir yandan, maktu ve selektif vergilerin 10 kat arttırılmasını öngörürken, diğer yandan da vergi bağışıklığı oranlarını arttırmakta; mükelleflerden alınacak yeni servet beyannamelerini eskileri ile karşılaştırarak, aradaki farkın bir defaya mahsus olmak üzere yüzde 15 oranında vergilendirilmesini hükme bağlamaktadır.

Kısacası Demirel hükümetinin vergi yasa tasarısı, devletin tekellere fon aktarma kanallarını daha da genişletmeye yönelik yeni bir düzenlemeden başka hiçbir anlam taşımamaktadır.

Kasaroğlu sarı sendikacılığı öğreniyor

MC hükümeti döneminde Şaban Karataş'ın yardımı ile TRT içinde örgütlenen sarı Haber-İş Sendikası, yeni Genel Müdür Kasaroğlu'nun da desteğini yanına aldı. Aldığı destekle TRT çalışanlarının örgütleri olan TÜM-DER ve işçilerin de üye olduğu TRT-DER'e gözdağı vermeye çalışıyor. Haber-İş'in ihanetini, imzalamış olduğu toplu sözleşmeden de görmek olanaklı.

TRT çalışanlarının yaptıkları açıklamalarda, toplu sözleşmenin 8. maddesine bir işçinin dayanışma aidatı ve sözleşmeden yararlanabilmesi için sendikanın yazılı muvafakati koşulu konulduğunu belirttiler.

Sözleşmenin 11. maddesinde, "işveren işçilerle ferdi hizmet akitleri yapar" deniliyor. Uygulamada bu akitler her yıl yeniden düzenlenerek işveren dilediği an işçinin işine son vermektedir.

12. madde ile sendika toplantıları işverenden için alınarak, mesai saatleri dışında ve diğer çalışanları rahatsız etmemek koşuluyla yapılabilir. Ancak Haber-İş'in TRT'de temsilcilik odası, hatta bir ilan panosu bile yoktur.

Bunlara ek olarak, Haber-İş üyelerinin üyelik durumlarını geç bildirmektedir. Bu nedenle birçok işçi toplu sözleşme haklarından bazen birkaç ay yararlanamamaktadır. Memur kadrosundaki kurum elemanları bot, parka vb. giyim eşyası alabilirken, işçilerin bu hakları yoktur.

TRT çalışanları gerici Kasaroğlu yönetiminin Haber-İş Sendikası eliyle uygulamaya çalıştığı baskıları bu şekilde açıklıyorlar. Bu baskılar MHP destekli AP hükümetinin TRT'yi tam anlamıyla gerici-faşist güçlerin sesi yapma gayretinin bir parçasıdır.

Vietnam Komünist Partisi 50 yaşında

50. yılını kutlayan Vietnam Komünist Partisi Birleşik Vietnam'ı sosyalizme götürüyor

Yanda VKP'nin kurucusu, Vietnam halkının büyük önderi Ho Chi Minh FKP'nin 1920'deki 1. Kongresinde

Vietnam Komünist Partisi geçtiğimiz hafta içinde kuruluşunun 50. yılını kutladı. 50 yıllık tarihi boyunca emperyalist saldırganlara karşı şanlı bir mücadele vererek zafere ulaşmış olan VKP, bugün de ülkede sosyalist kuruluşun gerçekleşmesi için savaşıyor. Üye sayısı her geçen gün artarak yığınsallaşan ve hergün Vietnam halkının biraz daha güvenini kazanan VKP, emperyalizme karşı zaferin kazanılmasından sonra da ülkesinin ve halkının en kararlı savunucusu oldu. Gerek Kamboçya devrimine karşı gösterdiği enternasyonalist dayanışma, gerek Çin'li saldırganlara karşı verdiği kahramanca savunma savaşında Vietnam halkının en büyük dayanağı VKP oldu.

"HİNDİÇİNİ KOMÜNİST PARTİSİ"

Vietnam Komünist Partisi, Vietnam halkının unutulmaz önderi Ho Şi Min'in de aralarında bulunduğu bir grup komünist tarafından 1930 yılının Şubat ayında kuruldu. Parti kurulduğu dönemde ülke büyük güçlükler içindeydi ve genç partiyi gerçekten zor bir mücadele bekliyordu. Yine 1930 yılının Ekim ayında yapılan 1. Merkez Komitesi Plenumu'nda ise Parti'nin ilk program taslağı kabul edildi. Bu Plenum'da aynı zamanda parti Hindiçini Komünist Partisi içinde olarak tanımlandı. VKP 1. Merkez Komitesi Plenumu'nda kabul edilen "Politik Tezler" ise, Vietnam devrimini burjuva demokratik devriminin ilk aşamasında bir devrim olarak karakterize etti ve tüm feodal kalıntıları, pre-kapitalist unsurları safdışı ederek köklü bir toprak reformu yapılması, Fransız sömürgecilerin ülkeden atılması ve tam ulusal bağımsızlığa ulaşılması görevlerini belirledi.

VKP'NİN TARİHSEL BAŞARISI : VİET MİNH

VKP'nin tarihinde bir dönüm noktası oluşturan en büyük başarılardan biri, 50 kadar ulusal parti ve örgütü Vietnam'ın bağımsızlığı mücadelesinde birleştirmesiydi. "Viet Minh" adlı bu birlik, ülkedeki tüm ilerici güçleri birleştirerek başarıya götürdü. 1945 Ağustos devrimi ile Vietnam işçi sınıfı, devrimci köylülerle ve ülkedeki tüm emekçi tabakalarla birlikte ulusal bağımsızlığa ulaştı ve böylece sosyalist gelişme yolunu açtı. Ancak Fransız sömürgecileri yitirdikleri konumlarını silahlı saldırıyla geri kazanmaya çalışıyordu. Vietnam halkı, Komünist Partisi'nin öncülüğünde Fransız işgalcilere karşı kahramanca bir mücadelenin bayrağını yükseltti.

DİENBİEN FU

VKP, 1951 yılında ülkenin gelecekteki sosyalist gelişmesi için sosyalist devrime geçiş programını 2. Kongresi'nde kabul etti. Bu Kongre'de Parti'nin adı Vietnam Emekçilerinin Partisi olarak değiştirildi. Dien Bien Fu tarihsel zaferinden sonra Fransız sömürgecilere son darbe vuruldu. Ne var ki, bu kez de ABD emperyalizminin entrikaları yüzünden Cenevre anlaşmasında öngörülen Vietnam genel seçimleri yapılamadı. Ülke parçalandı ve güney kesimine ABD kuklası bir yönetim getirildi.

İKİ ANA STRATEJİK GÖREV

1960 yılının Eylül ayında Vietnam Emekçilerinin Partisi'nin III. Kongresi yapıldı. Kongre, Vietnam'ın kuzeyinde sosyalizmin kurulmasını kararlaştırdı ve iki Vietnam'ın birleştirilmesinin yolunu gösterdi. Kongrede iki stratejik ana görev belirlendi: Ülkenin kuzeyinde sosyalist kuruluşun sürdürülmesi ve güneyinde ulusal demokratik devrimin tamamlanması. 1964 yazındaki "Tongking olayı" ile sahneye çıkan ABD emperyalizmi, bir yıl sonra açık saldırılarına başladı. Vietnam halkı, III. VKP Kongresinin belirlediği "ülkenin güneyinde ulusal demokratik devrimin tamamlanması" görevini yerine getirmek için on yıl süreyle, ta ki Güney Vietnam'daki kukla Saygon rejimi teslim oluncaya dek kahramanca savaştı. 30 Nisan 1975'te bu savaş zafere erişti.

TARİHSEL DÖNÜM NOKTASI BİRLEŞİK VİETNAM

Parti'nin 1976 yılında yapılan IV. Kongresi ise yeni bir aşamanın başlangıcı oldu. IV. Kongre, aldığı bir kararla Parti'nin adının yeniden, kurulduğu zaman anıldığı gibi Vietnam Komünist Partisi olmasını kararlaştırdı: VKP'nin 50. yılı nedeniyle yayınlanan "Tezler"de şöyle deniyordu:

"VKP'nin IV. Kongresi Vietnam devriminde yeni bir aşamanın göstergesidir. Bu kongre, ülkemizin ulusal bağımsızlık mücadelesinde ve sosyalist kuruluş yolunda tam bir zafere ulaşmasının kongresi olmuştur. Kongre, Vietnam demokratik halk devriminin sonucunu çözümlemiş, kuzeydeki ilk sosyalist kazanımları değerlendirmiş ve bütün Vietnam için sosyalist devrimin hedeflerini belirlemiştir."

SSCB - Vietnam

Afganistan'ın devrimci kazanımlarına selam

Sovyetler Birliği ve Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti parlamenterleri arasında 28 Ocak - 4 Şubat tarihleri arasında yapılan görüşmelerden sonra yayınlanan ortak bildiride iki ülke halklarının da Afganistan halkının tarihsel zaferini coşkuyla selamladıkları ve Afgan halkının devrimci kazanımlarını koruması ve ülkede yeni bir toplumu başarıyla kurması yolundaki dilekleri belirtildi.

SBKP MK Politik Büro aday üyesi ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyum üyesi Pyotr Maşerov başkanlığındaki bir heyetin Vietnam'a yaptığı ziyaret sırasındaki görüşmelerde, iki ülke arasındaki büyük dostluğun, militan dayanışmanın ve çok yönlü işbirliğinin, iki ülke halklarının, sosyalist topluluğun ve emperyalizmle uluslararası gericiliğe karşı ortak mücadele yararına geliştiği belirtilerek, bunun daha da geliştirilmesi amacı vurgulandı.

Görüşmelerin sonucunda yayınlanan ortak bildiride, iki tarafın da Laos ve Kamboçya halklarını desteklediği ve Amerikan emperyalizmiyle ve diğer gerici güçlerle işbirliği yaparak Laos ve Kamboçya halklarının devrimci davasına karşı bozguncu bir faaliyet yürüten ve Çinhindi yarımadası ile Güneydoğu Asya'daki bu üç ülkenin ulusal bağımsızlığını ve barışı tehdit eden Pekin yönetici çevrelerinin tehlikeli planlarını ve emellerini kesinlikle kınadığı açıklandı.

Bilindiği gibi maocu Pekin yöneticileri geçtiğimiz yıl başında Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne karşı bir saldırı savaşını başlatmışlar, ancak Vietnam halkının kararlı direnişi sonucunda hakkettikleri "dersi" alarak geri çekilmek zorunda kalmışlardı. Öte yandan Pekin gericileri, Kamboçya'da da gerici Pol-Pot kliğinin cinayetlerine arka çıkarak ülkenin devrimci kazanımlarını yok etmek için emperyalizmin gizli servisleriyle eylemli bir işbirliğini sürdürmüşlerdi. Çin'in bu yıkıcı faaliyetleri de Kamboçya'nın devrimci ulusal güçlerinin, hain Pol-Pot kliğinin kanlı diktatörlüğüne son vermesiyle bozguna uğratılmıştı.

SSCB - Kamboçya

Kara planlara karşı barışçı işbirliği

Amerikan emperyalizminin Asya'nın güneyinde bir Basra Körfezi - Pekin ekseni oluşturma kara planları artık açık açık dile getirilirken, kıtada sosyalizm ve barış güçlerinin eylem birliği ve enternasyonalist dayanışması yeni adımlarla güçleniyor.

Kamboçya Ulusal Kurtuluş Birleşik Cephesi MK Başkanı ve Kamboçya Devrimci Halk Konseyi Başkanı Heng Samrin başkanlığındaki bir heyet geçtiğimiz hafta Sovyetler Birliği'ni ziyaret etti. Samrin'in ziyareti sırasında Kamboçya heyeti ile SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Devlet Başkanı Leonid Brejnev ve diğer Sovyet yöneticileri arasındaki görüşmelerde, iki ülkenin politik, ekonomik, bilimsel-teknik ve kültürel alanlardaki işbirliğinin sorunları değerlendirildi. Görüşmelerde uluslararası durumdaki son gelişmeler de ele alındı ve iki ülkenin yöneticileri, yumuşama davasını gelecekte de enerjik biçimde savunmak ve devletler arasında verimli işbirliği ortamını geliştirmek gerekliliği konusunda tam bir görüş birliğine vardılar.

Kremlin Sarayı'nda Heng Samrın ve Kamboçya heyeti onuruna verilen bir yemekte konuşan Leonid Brejnev'in, Sovyet insanlarının, Kamboçya'nın ulusal kurtuluşu için verilen mücadeleyi en başından beri desteklemekten onur duyduğunu belirttikten sonra, sözlerine şöyle devam ettiği bildirildi:

"Sovyetler Birliği ve Kamboçya birbirinden uzakta bulunuyor. Ama görüşmelerimizin de gösterdiği gibi düşüncelerimiz aynı doğrultudadır. Şimdi dünya halklarının ortak kaygısı, uluslararası ilişkileri yeniden karartan gerginliği yok etmektir. Yumuşama, barışsever devletlerin ortak kazanımıdır. Emperyalist güçlerin yumuşama sonuçlarını mahvetmesine izin vermek olanaksızdır."

Hint Okyanusu'nun bir barış bölgesi haline getirilmesi gerekliliğine de işaret eden Brejnev'den sonra söz alan Heng Samrin de, Kamboçya halkının Sovyet halkına karşı militan dayanışma ve kardeşçe dostluk duyguları beslediğini vurguladı.

CARTER'IN SOĞUK SAVAŞ BÜTÇESİ AÇIKLANDI

ABD Başkanı Carter geçtiğimiz hafta Kongre'de 1980 mali yılı bütçesini açıkladı. Böylece 1979 yılı başından beri sürdürülmekte olan "soğuk savaş" stratejisinin bir anlamda ipliği de pazara çıktı. Savunma harcamaları konusunda Carter'ın yaptığı açıklamaları silah tekelleri sevinçle karşıladılar.

Carter Kongre'de yaptığı konuşmada 1980 mali yılı savunma bütçesinin 146 milyar 200 milyon dolar olacağını bildiriyordu. Ayrıca bundan böyle her yıl savunma harcamalarının yılda yüzde 4,6 oranında artırılacağı konusunda da güvence veriyordu. Üstelik bu artış, enflasyon oranının üzerine eklenecek bir net artış olacaktı. Carter'ın açıklamalarında ABD'de Vietnam yenilgisinden sonra kaldırılmış olan zorunlu askerlik hizmetinin de yeniden konulacağı konusunda vaadler de yer alıyordu.

ABD Kongresi'nin görüşmeye başladığı 1980 mali yılı bütçesi tam anlamıyla bir soğuk savaş bütçesi. Bütçenin özellikle savunma harcamaları kalemi, General Dynamics, Teneco, Rand Corporation, Boeing, Lockheed, McDonnell Douglas gibi adları ard arda sıralanabilecek bir dizi tekelin 1980 yılı içindeki gelirlerinin artışını simgeliyor. Bu yüzden de silah yapımcıları bayram etmeye başladılar. Bütçenin ana hatlarıyla açıklanmasından sonra Newsweek dergisinde "Savunma Sanayiinde Patlama" başlığı ile yer alan haberde, ABD'nin bir numaralı silah yapımcısı General Dynamics firmasının bir sözcüsünün şunları söylediği de belirtiliyor:

"Dünya bizim dışımızda pek güvenli görünmüyor. Bu da bizim sektörün geleceğini son derece iyi gösteriyor."

Gerçekten de öyle; çünkü Carter'ın açıklamalarına göre ABD'nin savunma harcamaları, yani silah tekellerinin gelirleri 1985 yılına kadar 100 milyar dolarlık bir artış gösterecek 246 milyar dolara yükselecek.

Savunma harcamalarının ABD'nin on ya da onbeş tekeli arasında bölüştürüleceği de bilinen bir gerçek. Örneğin Deniz Kuvvetlerinin ısmarlayacağı 97 yeni gemi için Teneco gemi yapım tezgahları milyarlarca dolarlık kazanç sağlayacak. Bir uçak gemisinin bugünkü maliyeti 1,5 milyar dolar dolayında.

Avrupa'ya satılmak istenen Pershing-2 ve Cruise füzelerinin faturası ise 6 milyar dolar. ABD'de yeni kurulacağı bildirilen nükleer kıtalararası balistik füze sistemi ya da MX sisteminin maliyeti de 41,6 milyar dolar. Bu sistem, füzelerin muhtemel bir "Sovyet saldırısı" sırasında tahrip olmaması için, uyduların bile saptayamayacağı gizli silolarda saklanmasına dayanıyor. Tekerlekli füze rampası oval bir yol üzerinde gidip gelebiliyor ve her gün füze bu yol çevresine yerleştirilmiş silolardan birisinde saklanıyor. Uydulardan bakılınca füzenin hangi siloda olduğu saptanamıyor. Oldukça külfetli ve pahalı bir oyuncak. Ama ABD savunma sistemi içinde mantığı yok. Çünkü ABD'nin nükleer başlıklı kıtalararası füzelerinin yüzde 75'i uçaklardan ve denizden atılabiliyor. Yani sabit konumlu değil. MX sisteminin mantığı emperyalizmin ekonomi politikasında. Bu sistem sayesinde MX'in yapımına katılan firmalar 41 milyar dolarlık gelir sağlayacaklar.

Silahlanma yarışının bu denli hızlanmadığı, ABD ekonomisinde belirgin bir durgunluğun görüldüğü 1977 yılındaki rakamlara göre silah tekellerinin kârlarındaki artışlar ise şöyle: Litton yüzde 547, Northrop yüzde 483, Lockheed yüzde 141, Fairchild yüzde 140.

İşte "soğuk savaş" bu yüzden kışkırtılıyor. Yoksa ne sözümona "muhalif" Sakharov, ne Afganistan ne de başka bir nedenden ötürü. "Kâr, daha çok kâr" ilkesine bağlı olarak, bu ilkenin işlemesini sağlamak için.

Dünya pek güvenli görünmüyor. Bu da bizim sektörün geleceğini son derece iyi gösteriyor

"ABD Federal Almanya irtibat grubu"nun görevi nedir?

Bir yıl önce Federal Almanya'dan Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne sığınan Yüzbaşı Erhard Müller'in Berlin Televizyonundan yaptığı açıklamalar oldukça ilginç. Tabii ne Federal Almanyalı yüzbaşının Demokratik Almanya'ya sığındığı, ne de televizyondan yaptığı açıklamalar Batı basınında yer aldı.

Yüzbaşı Müller, 1974 yılında gizlice kurulan ABD-Federal Almanya İrtibat Grubu adlı kuruluşun başlıca görevinin NATO'nun daha küçük diğer üyelerini aldatmak olduğunu açıkladı. Görünüşte İrtibat Grubunun görevi "Doğu'dan gelecek tehlikenin ölçülerini saptamak." Bir anlamda Belçika, Hollanda ve Danimarka gibi ülkelerin "Doğu'dan gelecek tehlikenin azımsanması" eğilimlerine karşı uyanıklık yapmak. Bu haberalma merkezinde ABD'li ve Federal Alman uzmanlar çalışıyorlar. Varşova Paktı ülkelerinin askeri güçleri uydulardan alınan fotoğraflar ve diğer bilgiler incelenerek değerlendiriliyor. Ancak bu İrtibat Grubunun çalışmalarından diğer NATO üyelerinin haberi yok. Nitekim, geçen yıllarda Baltık Denizindeki Sovyet deniz piyade gücü üzerine yapılan çalışmalara bizzat Yüzbaşı Müller de katılmış. Çeşitli kaynaklardan alınan haber ve bilgilere göre, Baltık denizinde Sovyetler Birliği'nin bir deniz piyade alayı bulunduğu saptanmış. Ancak, Danimarka'ya satılacak silahlar açısından bu yeterli görülmemiş. Bir alay Sovyet deniz piyadesinin Danimarkalıları yeni silah almaya zorlayacak kadar korkutucu olmadığı düşünülmüş. Bu yüzden de bir alay, masa başında iki alaya çıkarılmış. Böylece de Danimarka'ya Baltık Denizinden gelecek iki alaylık tehlikeye karşı kendisini ve tabii NATO'yu savunabilmesi için gerekli silahlar satılabilmiş.

Yüzbaşı Müller'in anlattıkları bunlar. Şimdiye dek Yüzbaşı Müller'in anlattıkları Batı basınında yer almadığı gibi, NATO çevrelerince de yalanlanmadı. ABD - Federal Alman İrtibat Grubunun Bonn yakınlarındaki Bad-Godesberg'deki merkezinde uydurulan son haberlerin neler olduğu bilinmiyor. Ama buradaki uzmanların, silahlanma yarışının tek taraflı olarak Washington tarafından hızlandırıldığı şu sıralarda buradaki uzmanların harıl harıl yalan üretmekte olduklarından kuşku yok.

değişen dünya

Emperyalizmin dünyayı nükleer bir savaş psikozuna sokarak halklara yeni bir silahlanma yarışı dayatmaya yönelik planlarını gerçekleştirmek için başvurmadığı yol yok. Güçlü kitle iletişim araçları, yüzlerce "paralı kalemi" ve kolaylıkla tuzağa düşürdüğü bir o kadar "gönüllü" şaşkının yardımıyla yoğun bir biçimde devreye sokulan emperyalist yalan makinası, yalan üretmenin, gerçekleri bütünüyle tersine çevirmenin giderek ideolojik saptırmacı pis işinde her gün kendisini aşmaktadır.

ABD emperyalizminin, Batı Avrupa'daki "Truva Atları" İngiltere ve Federal Almanya'nın etkin desteğiyle, Sovyetler Birliği ve sosyalist dünyaya karşı, binbir yalanla sarıp sarmaladığı ideolojik saldırılarını, yeni bir silahlanma yarışı ve soğuk savaşın ortamının hazırlanmasına yönelik bir kamuflaj hareketi olarak tanımlamak mümkündür. Daha açık bir deyişle emperyalizm dünyadaki yeni güç dengesinden kaynaklanan detantın uluslararası ilişkilerde ağırlığını sürekli bir biçimde artırmasından ciddi rahatsızlıklar duymaktadır.

Ancak yeni bir soğuk savaşa dönüşün kuralları vardır. Bu kuralların başında ünlü "Sovyet Tehdidi" masalı geliyor. Emperyalizm "Sovyet Tehdidi" umacısını öne sürerek önce savaş psikozu yaratır. Sonra, yarattığı bu savaş ortamından yararlanarak hem kendi halkına hem de dümen suyunda seyreden irili ufaklı ülkelere, dünya ölçüsünde sürdürdüğü sömürü olanaklarını korumak, geliştirmek için, yeni silahlanma yarışları, yeni saldırı ittifakları dayatır.

Yalan makinesi

Emperyalizm, yalan makinasını, bu esas amaç ve hedefini gözlerden saklamak için kullanmaktadır. SALT II'nin onayının savsaklanmasından, Batı Avrupa'nın bazı NATO'lu üyelerine yeni nükleer silahlar dayatılmasına, İran provokasyonundan, Afganistan'ın Sovyetler Birliği tarafından "işgali" safsatasına uzanan düzineyle yalan üretmiştir. Bunların önde gelenlerini şöylece sıralamak mümkün:

1- Detanta karşı düşmanca girişimlerde bulunan Sovyetler Birliği değil, ABD ve onun yandaşlarıdır. Bu yöndeki girişimlerine 1978'de Washington'da toplanan NATO Konseyinde, askeri bütçelerini her yıl otomatik olarak artırma kararı alarak başlamışlardır. Bunu 12 Aralık 1979'da Brüksel'de, Batı Avrupa'ya yeni tip nükleer silahların yerleştirilmesi kararı izlemiştir. ABD, bununla Sovyet SS 20 füzelerinin dengelendiği iddiasındadır. Bu yalandır. Çünkü ABD, Sovyet SS 20 füzelerinin varlığından, iki nükleer güç arasında göreli bir dengenin mevcut bulunduğu temeli üzerine oturan SALT II anlaşmasına imza koyduğu tarihten çok önce haberli durumdaydı.

2- ABD, Afganistan'daki Babrak yönetimini geçersiz saymak için Amin rejimini meşru göstermeye kalkışmaktadır. Bu, bütünüyle yalandır. ABD, 1978 Nisan devriminden sonra Afganistan yönetimlerinin hiç birine meşru gözle bakmamış, tam tersine devrimi yıkmak için komplo üstüne komplo düzenlemiştir.

3- Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı "işgal" ettiği, bununla da yetinmeyip tüm bölgeyi tehdit ettiği yalandır. Sovyetler Birliği, emperyalizm tarafından desteklenen gerici unsurlar tarafından varlığı tehlikeye düşen genç Afgan yönetiminin çağrısı üzerine bu ülkeyle olan anlaşma çerçevesi içinde geçici ve sınırlı askeri yardımda bulunmuş, böylece de enternasyonalci görevini bir kez daha yerine getirmiştir.

4- Bölge ve dünya barışını tehlikeye atan Sovyetler Birliği değil, Orta ve Yakın Doğu'nun petrol bölgelerine saldırı planları en somut biçimiyle ortaya çıkan ABD emperyalizmidir.

5- Afganistan devrimine karşı sürdürülen emperyalist saldırının, Vietnam'ın emperyalist müstevliye karşı verdiği yürekli dirençle özdeşleştirilmeye kalkışılması, iğrenç bir yalan, hayasız bir yakıştırmadır.

Yalan makinasının çarkları, tarihin durdurulmaz akışı karşısında paslanmaya yüz tutmuştur, çürümeye ve dağılmaya mahkumdur.

• hüseyin baş

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 61 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği : Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA, Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka kapak siyah beyaz 18.000.TL., İç sayfalar sütun santimi 200 TL. Yayın ilanları % 50 indirimlidir ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone Koşulları: Yıllık 400.-TL, altı aylık 200.-TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM. ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM. ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100238 ● AVRUPA: Info-Türk banka hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles - BELÇİKA